

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący)

SSN Marian Kocon

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń (...) na Życie S.A. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 18 stycznia 2018 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 16 sierpnia 2017 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...) postanowieniem z dnia 16 sierpnia 2017 r. odrzucił skargę kasacyjną powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 15 lutego 2017 r. Wyjaśnił, że opłata od skargi kasacyjnej, stosownie do art. 13 ust. 1 w związku z art. 18 ust. 2 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2016 r., poz. 623; dalej: „u.o.k.s.”) wynosiła 9 098 zł. Sąd Apelacyjny postanowieniem z 19 czerwca 2017 r. zwolnił powoda od opłaty od skargi kasacyjnej w części przenoszącej 3 000 zł, a w pozostałej części oddalił wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych. Uznał, że chociaż powód znajduje się w trudnej sytuacji materialnej, może pokryć koszty sądowe do kwoty 3 000 zł z zasądzanego na jego rzecz świadczenia z polisy posagowej (22 725,32

zł z odsetkami). Przyjął, że powód, kwestionując oddalenie powództwa ponad kwotę 22 725,32 zł i oddalenie apelacji w tym zakresie, powinien był przynajmniej część otrzymanej sumy zabezpieczyć na pokrycie kosztów dalszego postępowania sądowego, zatem okoliczność, iż aktualnie nie pracuje i leczy się psychiatrycznie, nie przesądza przyznania mu całkowitego zwolnienia od kosztów sądowych. Stwierdził, że za takim rozstrzygnięciem przemawiała też okoliczność, iż w toku procesu powód pracował i ze swych zarobków (1 800 zł netto) utrzymywał siebie, niepracującą żonę i córkę. Podkreślił, że zgodnie z art. 112 ust. 2 u.o.k.s. tygodniowy termin do uiszczenia kwoty 3 000 zł z tytułu opłaty od skargi zaczął biec dnia 10 lipca 2017 r., tj. z chwilą doręczenia pełnomocnikowi powoda odpisu postanowienia oddalającego częściowo wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych. Skoro termin ten upłynął bezskutecznie, przeto wniesiona przez powoda skarga kasacyjna - jako nieopłacona - podlegała odrzuceniu.

Powód wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego, zarzucając naruszenie art. 112 ust. 3 u.k.s.c. w związku z art. 130² § 1 i 2 k.p.c. Wskazał, że opłata od skargi kasacyjnej nie została przez powoda uiszczona we wskazanym terminie. Jednocześnie jednak podniósł, że z art. 130² k.p.c. wynika, iż dotyczy on wszystkich pism procesowych i wszystkich okoliczności nieuiszczenia opłaty w terminie, nie ma więc podstaw, aby z zakresu jego stosowania wyłączyć przypadek nieuiszczenia opłaty od skargi kasacyjnej w terminie wynikającym z art. 112 ust. 3 u.k.s.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 2016 r., II CZ 121/15 (nie publ.), szczególna regulacja zawarta w art. 112 ust. 3 u.k.s.c. dotyczy zarówno oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych w całości, jak i w części. Użyte w przytoczonym przepisie pojęcie „oddalenie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych” nie różnicuje wypadków całkowitego bądź częściowego zwolnienia od nich. Zgodnie z uchwałą składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2017 r., III CZP 82/16 (OSNC 2017, nr 7-8, poz. 75), w razie wniesienia przez stronę zastępowaną przez radcę prawnego (adwokata, rzecznika patentowego) skargi kasacyjnej, od której - stosownie do wskazanej wartości przedmiotu zaskarżenia - pobiera się opłatę stałą lub stosunkową, sąd

drugiej instancji, po doręczeniu postanowienia oddalającego w całości lub w części wniosek o zwolnienie skarżącego od kosztów sądowych oraz bezskutecznym upływie terminu przewidzianego w art. 112 ust. 3 u.k.s.c., odrzuca skargę kasacyjną na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. Należy w związku z tym przyjąć, że art. 398⁶ § 2 k.p.c. zawiera regulację szczególną w stosunku do art. 130² k.p.c.

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 1 i § 3 k.p.c.).

jw

r.g.